

ПОКИ БАТЬКИ ТВОЇ ЩЕ ЖИВІ

Батьки об'єднують родину,
Привозять діти їм онуків,
Знайомо стелеться стежина.
Й так аж до вічної розлуки...

Вони, старіючи чекають
Ще й правнуків, щоб завітали,
Роки прожиті забувають,
Які, мов лист, пооблітали.

Поки живі батьки, людина,
Немолода, нехай і сива,
Комусь усе-таки дитина,
І лише цим уже щаслива.

Вони життя подарували,
Хай будуть довго при здоров'ї,
Рідня відвідує їх далі
Із піклуванням та любов'ю.

Колись і ти осиротієш,
Спинися там, де батько й мати
Лежать, а тугу як розвієш,
Вклонись, щоб шану їм віддати.

Це на віку не всім судилось,

Учитись треба цінувати
Гніздо сімейне, наче милість,
Так легше старість зустрічати.

Поки батьки твої ще живі,
Поки ще є куди спішити,
Не стань байдужим і лінивим,
Не дозволяй душі черствіти.

Живи, радій своїм нащадкам,
Та не забудь, що й ти під богом,
Усім однакові порядки
Й життя одна на всіх дорогах.

Дата написання вірша: 2021-01-11